

Herinneringen aan de Kerkstraat 44, deel 4

Nico van Boeijen

Aflevering 4

Om misstanden te voorkomen zijn de bijnamen geen scheldnamen maar elke familie met de zelfde achternaam had een bijnaam. Zo woonden wij tussen drie gezinnen met de naam van Beek .

Eerst een herstel op de vorige inhoud van deel 3 .

Er waren geen twee dames van Slichtenhorst, maar èèn en haar zuster was Doppenberg. En ... het stel dat woonde in de Pierlepomp was de Fam. Priem. Ik heb leuke reactie`s over de inhoud en de manier van schrijven gehad van lezers, dus maar hopen dat er meer komen over zijn of haar buurt om ook de pen te pakken en wat in de graver te schrijven .

Nu de van Beek PET , de burenen in de kerkstraat, de oude Peter van Beek, klein van stuk maar een grote maat hoofd dus een grote pet. In de achterstraat naast ons woonde Anton LUK, een aannemer die voor mijn opa het huis op No. 5 neer zette. Hij zei altijd „, het lukt wel “ maar het lukte vaak niet zo opa het wilde en zo kreeg Anton de naam Anton LUK.

Schuin een de overkant, de fam. van Beek KAK, deze naam komt door de achternaam van zijn vrouw ...ARBON een deftige naam uit Frankrijk, en zij werd dus een 'kakmadam' genoemd.

Dan ga ik nu verder met onze achter burenen, de fam. van Beek. Anton, die was getrouwd met Anna van Boeijen een zus van Opa en deze twee spraken niet veel samen. Het was een heel groot gezin met kinderen kort op elkaar. Als opa weer op kraambe-

zoek ging, maakte hij de opmerking „, weer staande een borrel en wegwezen tot de volgende “. Heel vroeg en snel ging men het huis uit en werd het rustiger, de meeste zijn in Putten gebleven en zo waren er nog een paar neven en nichten over. Mijn vader trouwde ook met een Anna, die noemde ze dus Anna van Steven, en zo woonde wij weer naast ... de jonge Anton LUK met zijn vrouw ... ja wel Steventje Ruiten, net als mijn oma, die heette ook Ruiten.

Hier hebben wij heel veel plezier gehad over en weer, net na de oorlog, geen speelgoed maar wel de ruimte, overal in de omgeving door dat veel huizen waren kapot en uit gebrand door de oorlog. Bij van Beek hing elke dag wel veel was aan de waslijn (in de kippenloop) en mooi knal rose van kleur, ja alles, onder-

goed, beddengoed, handdoeken, ja alle dagen weer zag ik dat uit mijn zolder raam, dit vergeet je nooit meer, later hoorde ik dat er een hele rol stof gekocht was op de markt en door de kleur heel voordelig.

Uit school, om 12 uur, hollend naar de kerkklok waar vrouwtje

van Beek de klok aan het luiden was en voor ons leuk, om half èèn een begrafenis en weer de klok aan het touw mogen, trekken, veel jongens die om de beurt mochten van haar luiden. Na het werk ging ze snel naar huis om haar kinderen eten te geven en haar werk te doen en ... ook in haar winkel te zijn, daar verkocht zij touw in haar "touwwinkeltje". En wij maar zeggen: "wat een goede oude tijd".

Nu loop ik er voorbij en vraag me af waar is die ruimte gebleven? Er zat veel muziek in deze straat, bij Simon de pupekop oefenen, bij van Beek werd veel geblazen en getrommeld en dan bij de Doesjes klonk ook elke dag de oefeningen voor het korps EXELCIOR. En als je nu de foto bekijkt zie je links voor huize Does dan de tuin van Does en daar achter de winkel van „van Winkoop“ daar over de volgende keer. Rechts voor huize Beerink dan de boerderij (woning) van Klok een Kieft en Klooster enz. Het puntdak is het touw winkeltje en daar naast de pierlepomp en Aalt de Knots.

+++